

Min barndomsby

Når jeg går en tur i min barndomsby,
ser på det gamle og ser på det ny,
så mærker jeg tiden, der går - går i stå,
og barndommens jeg banker på.
Du skal ikke tro, du er noget.
Du skal ikke tro, du kan noget.
Men hver en gade, hver en sti
har noget, som jeg godt kan li'.

Over havnen er der en særlig luft.
Den krydres af maling fra køl og fra ruf.
Forventningens glæde er stor i hvert bryst,
det er vår, og man drives af lyst.
Du skal ikke tro...

"Frie fugle" flokkes på havnens kaj.
Der drikkes en bajer, der råbes et hej!
De lever i dag, i morgen er glemt,
for sådan har skæbnen bestemt.

På min vej til torvet jeg går forbi
en gruppe af unge i skøn harmoni.
De finder en plads midt i solen et sted,
og modet på livet er med.
Du skal altid tro, du er noget.